

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/279/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114238735
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5114238735.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v právnej veci žalobcu: Mantegna, s.r.o., so sídlom Velehradská 27, Praha 3, Česká republika, IČ: 26121930, právne zastúpeného JUDr. Petrom Gdovinom, advokátom so sídlom K. W. XX, Z., proti žalovanej: U., nar. XX.X.XXXX, bytom H. 2, E. XXXXX, K., o zaplatenie 47.485,-Kč s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 7C/192/2015-96 zo dňa 22.4.2016, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovaná **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd zastavil konanie pri aplikácii § 103 a § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 7 O.s.p. a článkami 2, 3 a 24 Nariadenia Rady ES č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „nariadenie“).

2.Vychádzal zo skutočnosti, že jednou z podmienok, ktorej nedostatok patrí medzi tzv. neodstrániteľné nedostatky podmienok konania, je právomoc súdu. V tejto spojitosti uviedol, že žalobca ako bydlisko žalovanej označil adresu X. O. XXX/XX, B.. Z uvedenej adresy sa však zásielka súdu vrátila s tým, že žalovaná je neznáma. Z tohto dôvodu vykonaním šetrením pobytu od rodičov žalovanej zistil, že (žalovaná) sa zdržuje v K.. Na základe toho súd prvej inštancie konštatoval, že z článku 22 nariadenia vyplývajúca výlučná právomoc slovenského súdu nie je daná.

3.Nadväzne, za účelom zistenia, či žalovaná prijme právomoc súdu Slovenskej republiky - tým, že sa zúčastní konania - v zmysle článku 24 nariadenia, vykonal súd prvej inštancie doručenie žaloby spolu s výzvou na vyjadrenie. Podľa osvedčenia o doručení písomností vydaného dožadovaným súdom Amtsgericht Lingen bola zásielka (žaloba s výzvou na vyjadrenie) žalovanej doručená dňa 3.3.2016 podľa práva prijímajúceho členského štátu. Žalovaná na výzvu súdu nereagovala, nedošlo teda z jej strany k prijatiu právomoci súdu Slovenskej republiky v súlade s čl. 24 nariadenia.

4.Napokon, okresný súd argumentoval, že predmetom konania je žaloba o zaplatenie sumy 47.485,- Kč s príslušenstvom titulom dlhu z nájmovej zmluvy, kde predmetom plnenia bol prenájom bytovej jednotky v Prahe. Ani z pohľadu článku 5 ods. 1 nariadenia teda nemožno vyvodit' právomoc súdu Slovenskej republiky, keďže v zmysle tohto ustanovenia možno osobu s bydliskom na území členského štátu žalovať v druhom členskom štáte v zmluvných veciach na súde podľa miesta zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby.

5.Vylúčením všetkých do úvahy pripadajúcich ustanovení o právomoci súdov Slovenskej republiky dospel súd prvej inštancie k záveru o neodstrániteľnom nedostatku podmienok konania a konanie vo veci zastavil.

6. Následne okresný súd nepriznal žalovanej náhradu trov konania a to s poukazom na § 146 ods. 2 vetu prvú O. s. p. Nakoľko žalobca z procesného hľadiska zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, žalovanej by prináležala náhrada trov konania, ktorú si však neuplatnila.

7. Posledným výrokom súd prvej inštancie vrátil žalobcovi krátený súdny poplatok v sume 117,80 eur v súlade s § 11 ods. 3, 4 zák. č. 71/1992 Z. b. o súdnych poplatkoch v platnom znení, keďže konanie bolo zastavené pred prvým pojednávaním.

8. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca a domáhal sa zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci okresnému súdu na nové prejednanie. Namietal, že rozhodnutie predstavuje odňatie (mu) práva konať pred súdom a v konečnom dôsledku môže spôsobiť premičanie uplatnenej pohľadávky a tým prípadne založiť právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným súdnym rozhodnutím. Považuje ho za nelogické, nezmyselné a bez opory v zákone, resp. vo vykonanom dokazovaní.

9. Odvolateľ zdôraznil, že ak bola žaloba podaná na štátnu občianku Slovenskej republiky, ktorá má bydlisko na území SR na základe adresy spoľahlivo zistenej z platného občianskeho preukazu, je tým splnená podmienka právomoci podľa článku 2 ods. 1, 2 nariadenia. Nie je totiž úlohou žalobcu pred podaním žaloby skúmať, kde sa v čase konania druhá strana sporu nachádza, resp. len prechodne zdržuje, čo je v dnešnej dobe voľného pohybu osôb prakticky nemožné. Pokiaľ vyššia súdna úradníčka svoj názor oprela o skutočnosť, že podľa rodičov žalovanej sa má nachádzať na novej adrese v Nemecku, toto nie je podložené žiadnymi dôkazmi. Ide len o tvrdenie rodičov, ktorí môžu mať záujem neprezradiť momentálnu adresu ich dcéry, ktorá má zrejme viacero dlhov a ukrýva sa pred veriteľmi. Okrem toho podľa žalobcu nie je zrejme, ako chce vyššia súdna úradníčka preukázať, že žalovaná sa na danej adrese v Nemecku nezdržiava len prechodne. Odvolateľ v danej spojitosti uzavrel, že ak by sa žalovaná presťahovala naspäť na Slovensko, aj nemecký súd by podľa rovnakej logiky mohol odmietnuť svoju právomoc a nastane nový právny kolotoč. Takto sa bolo možné absolútne beztretno vyhýbať súdnym konaniam cestovaním po rôznych štátoch Európskej únie.

10. Napokon odvolateľ označil rozhodnutie súdnej úradníčky za „objav hodný najmenej objavu nového svetadielu“, ktorý by mala zverejniť a publikovať a možno by na ňom „zbohatla a nemusela sa trápiť po súdoch“.

11. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario) uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne.

13. Odhliadnuc od nemiestneho/urážlivého charakteru záveru „argumentácie“ predostretého opravného prostriedku, ktorý (záver) vybočuje z akceptovateľných medzí styku so štátnymi orgánmi, ide v ostatnej/zvyšnej časti odvolania o námietky neopodstatnené.

14. Predovšetkým je mylný názor odvolateľa, že „spoľahlivé“ zistenie adresy žalovanej z občianskeho preukazu samo osebe zakladá právomoc súdu podľa článku 2 nariadenia. Určujúcim kritériom pre ustálenie výlučnej právomoci je totiž skutočné bydlisko (v zmysle miesta, kde sa osoba reálne zdržuje), výlučným dôkazom ktorej skutočnosti nepochybne nie je - ako sám odvolateľ argumentuje „v dobe voľného pobytu“ - púhy evidenčný zápis/údaj o trvalom pobyte v občianskom preukaze. Rozvinúc opísanú úvahu, je nesprávnym ďalšie/následné tvrdenie žalobcu o nepodložení novej adresy žalovanej v Nemecku žiadnymi dôkazmi. Okrem tvrdenia rodičov žalovanej (ktorá okolnosť skutočne sama osebe nemusí byť postačujúcou z vymedzeného hľadiska) totiž z obsahu spisu nesporne/jednoznačne vyplýva opakované preberanie zásielok žalovanou na opísanej adrese v Nemecku (č. l. 74, 121 a 131 spisu). V súhrne týchto okolností potom postupoval okresný súd správne, ak dotknutú adresu pobytu žalovanej v Nemecku ustálil za rozhodnú z hľadiska kritérií pre určenie súdnej právomoci.

15. Taktiež záver okresného súdu, že pokiaľ sa žalovaná nevyjadrila k výzve súdu, neprijala tým právomoc Slovenských súdov, plne zodpovedá konštrukcii a zmyslu aplikovaného ustanovenia nariadenia a ním upraveného inštitútu prijatia právomoci.

16. Možno preto zhrnúť, že súd prvej inštancie náležite posúdil všetky do úvahy prichádzajúce možnosti/ aspekty svojej právomoci a vyhlásenie o nedostatku právomoci zodpovedá správne zvolenej a aplikovanej norme.

17. Okrem toho platí, že súčasťou práva na súdnu ochranu nie je rozhodnutie v súlade s predstavami tej-ktorej strany sporu. V prípade žaloby podanej na nesprávny súd (t.j. v danom prípade súd bez právomoci) preto v žiadnom prípade nie je možné hovoriť o odňatí možnosti konať pred súdom v dôsledku toho, že súd riadne vysloví nedostatok svojej právomoci. Uvedený následok ide totiž výlučne na ťarchu nesprávne zvoleného postupu žalobcu (nakoľko k tomu došlo jeho zavinením) a z rovnakého dôvodu ani prípadné premlčanie uplatnenej pohľadávky nemôže založiť právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným súdnym rozhodnutím.

18. V reakcii na odvolaciu argumentáciu je tiež potrebné dodať, že účelom aplikovaného nariadenia nie je (ako to podsúva žalobca) umožniť dlžníkom vyhýbať sa veriteľom, ale práve naopak, stanovením jednotných, jasných a všeobecne záväzných pravidiel právomoci národných súdov prispieť k vymožitelnosti práva. To, že takto formulované pravidlá v konkrétnom prípade žalobcovi nevyhovujú (resp. si ich nebol vedomý) na tejto skutočnosti nič nemení.

19. Napokon zavádzajúcou je aj úvaha odvolateľa o „právnom kolotoči“ v prípade následného/opätovného presťahovania sa žalovanej na Slovensko. Ak je totiž žaloba uplatnená/podaná na príslušnom súde (t.j. v obvode ktorého má žalovaná bydlisko čase začatia konania), je následne presťahovanie sa žalovanej (v priebehu konania) bez právneho významu, t.j. nespôsobuje zmenu/presun právomoci.

20. Z opísaných dôvodov krajský súd pristúpil k potvrdeniu napadnutého uznesenia.

21. O trovách odvolacieho konania (o nároku na ich náhradu) rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a 396 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v štádiu odvolacieho konania v plnej miere úspešná, preto jej krajský súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O konkrétnej výške týchto trov (po ich vyhodnotení v zmysle hľadísk uvedených v § 251 CSP) rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

22. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí v prípadoch uvedených v § 429 ods. 2 CSP.